

„Hatalmas tetteit kijelentette népének.” Zsoltárok 111,6

Hálaadás alkalmainak nevezzük a gyülekezetben az augusztus végi ünnepi sorozatot, különös tekintettel évek óta három dologra: egyrészt a magyar államiság, a keresztyénség felvétele távlatában, István királyra és az ő művére nézünk – hálaadással mindazokért, akik az elmúlt kétezer év során vezettek minket Krisztus útján. A hálaadás második pillére az új kenyér, melyet rég óta egész népünk közösségében ilyentájt ünneplünk: a vetők és az aratók munkáját, életünk megtartását, ha van benne részünk, a bőséget mellyel megáld Istenünk. A harmadik ok a hálaadásra, hogy a gyülekezetben minden időben voltak, akik továbbadták a hitet: szülők, nagyszülők, lekipásztorok, tanítók, akik nyomán az új generáció hallhatott és tanulhatott Isten dolgairól. Ez sem kizárólag a mi ünnepünk, de azért különösen hálát adhatunk, hogy itt volt és van Istennek népe.

A mostani vezérlő, amely átfogja idén ezeket a vasárnapokat, egy hálaadó zsoltárt nyit meg előttünk, segít nekünk a hálaadás módjában, tartalmában is. Segít irányba állni: arra figyelni, hogy mi minden jön Istentől, ami gazdagít, gyarapít, erősít bennünket. Már ez az ünnepi hármas is elég sokrétű ahhoz, hogy az Isten jóságának széleskörűségét megérinthessük. Hiszen szó van ünnepeinken a nagy egésről: a népről, a nemzetről, vagy éppen a gyülekezetről, hogy egészben megtart évszázadokon keresztül, a történelemnek is meghatározója, bírója; hozhat bőséges esztendőket, majd 'bűneink miatt gyúl harag keblében' és kő kövön nem marad, mint Mohács mellett ötszáz évvel ezelőtt. A nagyot, a hatalmasat formálja, de teszi ezt úgy, hogy a kicsit sem hagyja el, hogy velünk van, személyesen gondot visel rólad, a családotról, jelen van a te személyes hitedben, egészen a legapróbb dolgokig. Hatalmas dimenziókat átfog Isten jelenléte.

Mindebben a hatalmas rengetegben, ami talán túl nagy is volna egyszerre, hogy azt átlássuk és felfogjuk (a zsoltáros is küzd ezzel az összetettséggel) megszólal egy kulcsszó, ami hiszem nekünk is segít célba találni. Tettekről szól a hálaadó ének. Arról, hogy az Isten cselekszik. Az Isten aktivitását mutatja fel. A hálának egy nagyon fontos előfeltétele, hogy észrevegyük, hogy nyitva legyen a szemünk, a szívünk arra, amit az Isten tesz! A legtöbbször itt csúszik el az ember: nem veszi észre, nem vesz tudomást arról, hogy az Isten cselekszik. 'Milyen ügyes voltam.' vagy 'Ezt most megint nagyon elsúrtam.' – gondolja saját magát fő cselekvőnek. A 'szerencsére' és 'véletlenül' hivatkozva is tudjunk másra fogni mindazt, ami történt, de meglátni azt, hogy az események, helyzetek mögött és azok fölött Isten mutatkozik meg, az már igazi kiváltság, amit Isten fedhet fel előttünk.

Ebben a versben ez a következő fontos gondolat: Isten kijelentése, a szó, amit ő elénk ad, nem más, mint az ő tetteinek felfedése előttünk. Az Ige, a Szentírás, és az ebből fakadó igehirdetés ezt a célt szolgálja, hogy amit Isten tesz, azt mutassa fel számunkra, hogy ne maradjon rejtve előlünk Isten. Aki figyel ezekre, aki kíváncsi az Istenre, azelőtt Isten 'megfejtí önmagát', azzal Isten közösségre lép. A nép, az Isten népe van itt megnevezve. Azok, akik kötődnek hozzá, akik hozzá tartoznak, akik a legközelebb vannak, mondhatnánk úgy, vele egy asztalnál.

Tudjátok, az utolsó vacsoránál az Úr Jézus az őhöz legközelebb állóknak, az ő barátainak mondta el a kenyér és a bor jelképével az Isten legnagyobb tettét, azt, amire készült. És nekünk is ezt a közelséget adja, az ő barátságát, hogy népének tagjai lehetünk, mint őhöz tartozók. Ennél az asztalnál jelenti ki nekünk, hogy mi mennyire fontosak vagyunk neki, hogy ő mindent odaadott értünk. A hála ennek megértéséből indul, az Isten nagy tetteinek megismeréséből. Ámen

HIRDETÉSEK

1. Hálaadással élhettünk az úrvacsora szentségével újkenyér ünnepén. Köszönjük a szent jegyek felajánlását testvéreinknek!

2. Szeretettel köszöntjük a gyülekezet közösségében azokat, akik a korábbi évtizedekben konfirmáltak gyülekezetünkben! „A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk, mert hű az, aki ígéretet tett.” (Zsid 10,23) Az istentisztelet követően gyülekezeti csoportképet szeretnénk készíteni, majd a gyülekezeti házba hívunk mindenkit, ahol a szeretetvendégség elején néhány percben megnyitjuk a Ft. Dr. Hegedűs Lóránt életéről szóló kiállítást.

3. Alkalmaink

Szeptember 1-jén, kedden 18 órakor IMAÓRÁT tartunk.

Szeptember 2-én és 3-án esténként 18 órára Bicskére kaptunk meghívást, ahol lehetséges püspökjelöltek mutatkoznak be.

Szeptember 4-én, pénteken 18 órakor a BIBLIAKÖR új sorozatát elindítjuk.

Szeptember 5-én, szombaton 16 órakor Martonvásáron várnak bennünket, a délutáni alkalom során az elmúlt három évért adunk hálát.

VASÁRNAP 10 ÓRÁRA várjuk a gyülekezetet az istentiszteletre! Hordozzuk az előttünk álló alkalmakat imádságban és a hívogatósról se feledkezzünk meg!

4. Gyermekeink és ifjaink a héten ülnek vissza az iskolapadokba, ezzel együtt kezdődik a hittanoktatás is. Imádságos szívvel kísérjük a gyermekek közötti szolgálatok alakulását az új tanév kezdetén!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!